

НІХТО НЕ ЗАПЕРЕЧУЄ І МЕР СЛАВУТИЧА "ЗА!"

У цьому ряді - проект "Сприяння гендерній рівності та профілактика насильства в місті Славутичі", який реалізував у 2005 році Центр розвитку громади за підтримки Фонду сприяння демократії Посольства США в Україні.

Мета проекту: розширити можливості жінок Славутича, реалізувати себе у політиці, у громадській діяльності, у сфері управління, у подружньому житті, сприяти встановленню гендерної рівності, подоланню сімейного насильства.

Завдання проекту:

1. Поліпшити взаємодію служб міста, фахівців (медиків, психологів та юристів) з метою комплексної допомоги жінкам, які потерпіли від сімейного насильства.

2. Навчити жінок способам ефективної протидії сімейному насильству та дискримінації.

3. Ознайомити представників неурядових жіночих організацій, соціально активних жінок з демократичними засадами місцевого самоврядування, розвивати лідерські якості.

4. Забезпечити обмін досвідом у вирішенні гендерних проблем між жінками Славутича та інших міст України в умовах демократизації суспільства.

5. Виявити ініціативи неурядових організацій м. Славутича щодо попередження сімейного насильства та надати допомогу в реалізації мікропроектів з цієї тематики.

У ході проекту проведено низку заходів: "круглі столи" за участю представників міськвиконкому, депутатів міської ради, лідерів громадських організацій тренінги та семінари для жінок, що потерпіли від насильства та жінок-лідерів; у співпраці з Департаментом гендерної політики Міністерства України у справах сім'ї, дітей та молоді створено бібліотеку з гендерних питань. Особливо необхідно виділити проведення першої жіночої практичної конференції "Роль жінки в умовах монопрофільних міст" та конкурс мікропроектів щодо питань подолання сімейного насильства.

Заходи можна перелічувати і перелічувати: за порученням їх виконання

Зміцнювати громадянське суспільство - визначальна мета Славутицької громадської організації "Центр розвитку громади". На шляху до цієї мети - участь у розробці рішень, що приймаються органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, реалізація цілого ряду проектів і програм, спрямованих на якнайширше залучення славутичан до вирішення проблем та завдань, що стоять перед нашою територіальною громадою.

стали не лише розроблені на "круглих столах" плани, не лише фінансова підтримка - цією запорукою стали жіноча енергія, наполегливість у досягненні мети, бажання змінити життя на краще, вміння бачити не тільки парадні, але й тіньові сторони буття. Це вміння і наполегливість притаманні всім учасникам проекту - фахівцям Центру розвитку громади, членам жіночих громадських організацій, соціально активним жінкам міста. Завдяки їм, така приховувана майже кожною жертвою насильства, соціальна хвороба, вийшла з тіні. Завдяки їм, наш соціум отримав великий масив інформації - про це явище та засоби його подолання і в майбутньому зможе отримувати необхідні знання про конкретні кроки, які здатні захистити тих,

емніше говорити про приємне, але якимось не сприймається сімейне насильство, як значна проблема в нашому місті. А виходить, за результатами проведеної роботи, що фронт робіт на цьому "полі" є... І як показують результати, тільки що закінчених мікропроектів, навіть за короткий час, навіть малими силами (зате великими зусиллями!) можна на цьому "фронті" досягти багато.

Мене вразила розповідь Олени Германович: - Під патронатом нашої організації перебуває 480 дітей. Загалом, знаючи про стосунки в сім'ях своїх підопічних, ми прийняли рішення, що 80 із них мають бути "клієнтами" проекту "Профілактика насильства". Для цих дітей, котрі нерідко, а то й щоденно потерпають від рукоприкладства одурмане-

знедоленим дітям люди, перейнялись їх бідами, неначе своїми - вони не жаліють для своїх підопічних душевного тепла і головне для них - вигнати зло з непутящих сімей, поселити в них якщо вже не всеосяжну любов, то хоч розуміння того, що за дитину є кому оступитися в цьому жорстокому світі і є кому призвати винних до відповідальності.

Розповідає Валентина Ріпич:

- Під опікою Фонду допомоги дітям-інвалідам "Надія" знаходиться 116 сімей, в яких ростуть діти з тією чи іншою формою інвалідності. Більше половини з цих сімей мають гострі психологічні проблеми і ми всіх їх запрошували до участі в цьому проекті. Для дітей, які зростають в цих сім'ях, питання психологічного кліма-

І мер Славутича гендеризм не заперечує, і чоловіча половина міста також вітає

хто опиниться у стані жертви. Люди ж, схильні до насильства, дізнаються про законодавчий рівень боротьби з ним. Та, на мій погляд, не тільки в цьому головна цінність проекту.

Чи тому, що Славутич - місто благополучне, чи тому, що ті, хто зустрічається з актами насильства не лише на екрані телевізора, а й на жаль, у своєму повсякденному житті, не бажають, щоб їх проблеми стали надбанням широкого кола людей. Чи тому, що при-

них алкоголем батьків, котрі інколи змушені йти на ночівлю до сусідів чи друзів, котрим уже не мила ці домівка, ні школа - і з-тому вони схильні до того, щоб пускатися "в біга", ми організували "Школу в природі".

Разом з дітьми жінки виходили в ліс, там разом з психологами намагалися познайомити дітей зі світом добра і розуміння, прищепити їм ті духовні цінності, про які вдома вони й мріяти не можуть. Виконавиці проекту, юридично чужі цим

ту, що їх оточує, стоїть особливо гостро, адже в силу фізичних вад, емоційна сфера в них значно розвиненіша, ніж у всіх інших дітей і психологічний комфорт для них - питання не лише душевного спокою і радості, а питання здоров'я... Та кістяком проекту, який ми назвали "З родини іде життя дитини", стали 26 сімей, які поставили собі за мету - навести душевний порядок навколо своєї дитини, полегшити їй життя тим, щоб не ускладнюва-

Володимир Удовиченко - мер Славутича

ти його насиллям... Найефективнішими і найцікавішими нашими заходами були сеанси артотерапії (малюнки на тілі) та ляльковий спектакль, який поставили діти. Цей спектакль познайомив їх з різними видами насилля і протистояння. Під час виконання проекту вдалося встановити нові контакти з подібними організаціями України - я була учасником першого українського форуму батьків дітей-інвалідів. Після жіночої конференції ми отримали запрошення від киян для участі в театральному фестивалі інвалідів "Сонячний промінь" - будемо готуватися до участі в наступному році. Робота була напружена, увесь затверджений план виконали, в сім'ях стало затишніше, ми зробили велику і цінну роботу для своїх дітей, відчули значні зрушення в своїх власних душах.

На мій погляд, головні досягнення проекту "Сприяння гендерній рівності та профілактика насильства в місті Славутичі", його безсумнівна цінність полягає в тому, щоб в одних сім'ях перейшли від мордобою до цивілізованих відносин, у других - перестали втікати з дому діти, члени третіх навчилися протистояти насильству.

Крім цих результатів, які відчули конкретні люди, проект мав і більш широкі результати, розраховані на перспективу: виявлено проблеми та потреби жінок щодо розширення їхніх прав; соціального та правового захисту; встановлення гендерної рівності; лікві-

дації дискримінації та сімейного насильства. Під час жіночої конференції славутичанки та жінки інших міст України обмінялись досвідом вирішення гендерних проблем, налагодили ділові контакти. Під час спільних заходів влада, жіночі неурядові організації та соціально активні жінки обговорили проблеми жіноцтва, визначили шляхи спільного їх вирішення. Жінки, які постраждали від сімейного насильства, отримали правову та психологічну допомогу, ознайомилися з способами ефективної протидії насильству та дискримінації, створеною бібліотекою з гендерних питань на безоплатній основі зможе скористатися будь-яка жінка Славутича.

У Славутичі справа реального захисту української жінки, представлення та відстоювання її інтересів, створення організаційних та соціальних умов для найповнішого використання нею своїх прав і свобод, залучення її до процесів розвитку і зміцнення держави - неодмінно буде продовжена. Дискусія щодо гендерних проблем, які існують у місті - потрібна. Координація зусиль по викоріненню насильства в сім'ї - потрібна. Велика і постійна увага, робота з боку влади та громадськості - необхідна, адже коли лікування (як в медичному, так і в соціальному плані) кидають на півдорозі, то хвороба повертається...

**Наталія
НИКОЛАЙЧУК,
голова Асоціації
жінок**